

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

9. Quina[m] sint Dani à Beda capite decimo memorati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Vides hic quibus medijs Deus, qui mirabilis est in vijs suis, vocationem S. Willibrordi direxit & ad effectum traxerit. proponit bono zelo S. Egbertus gentes adire, fidem erudire, sed non erat Zelus secundum scientiam, à Deo isti operi non erat destinatus ideoque ab eo impeditus per spiritus procellarum, qui faciunt verbum eius. mansurus fuisset domi Sanctus Willibrordus ab æternitate isti operi selectus, sed præteriri nequijt cæleste decretum, cælo interius & exterius ad eius missionem Sanctum Egbertum impellente. Frustra profectionem affectat Egbertus, frustra nauigat & in Frisiâ moratur audentior Wicbertus: soli Willibrordo id debebatur. quem admodum septem viri irritò conatu, quin & suo malo, ambierunt Saram filiam Raguelis, vtpote diuinitus Tobia Juniori reseruatam, ita nequidquam Frisiam tentant alij, S. Willibrordo adolescenti triginta trium annorum ante tempora secularia desponsatam.

DISSERTATIO NONA.

Quinam sint Dani à Beda capite decimo memorati.

Ntequam pergamus operæ prætium erit explicare quinam sint illi populi ad quos transfretare S. Egbertus proposuerat, & quorum gratia postmodum S. Willibrordum cum socijs emisit. Sunt, inquit Beda, hi, *Fresones, Rugini, Dani, Huni, antiqui Saxones, Boruchtuarij*. Dani quinam hodie sint, palam est. apud Bedam eos esse credo quos à crebris per Europam vastationibus famosos, celebrant vocantq; Nortmannos historiæ, è septentrionali Germaniæ parte

in nostrum orbem delatos; nam utroque nomine ijdem veniunt. Probat hoc Eginhartus Carolo Magno à secretis: *ultimum*, aiens, *quod contra Nortmannos, qui Dani vocantur, primum piraticam exercentes, deinde maiori classe littora Gallie atque Germania vastantes, bellum est susceptum, scilicet à Carolo Magno. Idem cernitur in vita S. Huberti: Danorum gens à finibus suis egressa partem Austrasiorum cade & incendijs indifferenter vastabat: nam eosdem Nortmannos nostrates historie appellant. Idem insinuat Regino dicens: Carolo Aquis commorante, ducentarum navium classe à Nortmannia in Frisiam appulisse Danos Frisiamque devictis tributum imposuisse. E Nortmannia educit Danos & Frisiorum illos populatores Nortmannos fuisse & vocari aliæ perhibent historia; pro ijsdem ergo accipiunt Danos & Nortmannos ab aquilonari plaga desumpta nominatione; estque sententia Scribanij in Originibus Antuerpiensibus cap. 4. Goropij Becani in Gotodanicis, & fatetur Krantzius Gallicos scriptores Danos & Nortmannos pro ijsdem reputare. Adde Anglicos, ut clare videre est apud Huntodinensem lib. 4. Harpsfeldium sæculo nono, apud quos frequentius Dani scribuntur. Et sic intelligo Bedā. Admittendum nihilominus, si in rigore & propriè loquamur, distinctionem inter eosdem ponendam esse, non solum veluti inter genus & speciem, nomen speciale & generale, verumetiam ut inter duas species siue duo nomina specialia. Dani proprie erant qui ex regno Daciae siue Daniae; Nortmanni qui ex regno Norwegiae procedebant, quibuscumque terminis ea regna tum describerentur, de quo vide Krantzius. Differentia illa etiā apud Gallicos scriptores subinde occurrit: Sigebertus anno 882. *Nortmanni, inquit, adiunctis sibi Danis Franciam & Lotaringiam peragantes, Ambianos, Atrebatas, Corbeiam, Cameracum, Taruennam, fines Morinorum, Mevapiorum, Brachbanten-*
*sium**

sum omnemq; circa Scaldim fluum terram, Monasteria Sanctorum Vualarici & Richarij ferro & igne deuastant. Inde Wal fluum ingressi, totam Batuam, palatium etiam Neenagi incendunt. Scriptor quidam Andainensis à Ioanne Roberti citatus in notis ad vitam Sancti Huberti notat. 169. memorat anno 879. Nortmannos Danorum sibi copias adiunxisse; vbi clara est distinctio inter Danos & Nortmannos. Similia habet Meierus in Annalibus, Locrius in Chronico Belgico. distinctio illa etiam reperitur apud citatos Anglos Huntingdoniensem prologo in lib. 5. Harpsfeldium supra cap. 15. Idem apud Hedam & Becanum; & hanc mirifice laudat Doufa pater lib. 1. Bataviae, ac apertissime hoc discrimen adstruit Krantzius, Nortmanni, aiens, nonnumquam soli, aliquando Danis iuncti Britanniam & Galliam sunt populati, nec quiescere donec de suo nomine Nortmanniam in littore Galliarum constituerent. Quamquam Gallorum Scriptores rem perturbantes, omnes ab Aquilone venientes soliti sint appellare Nortmannos, non discernentes inter Danos & eos qui veri sunt Nortmanni. Itaque non omne discrimen inter Danos & Nortmannos est excludendum, quemadmodum aliqui volunt excludere. Licet enim Dania & Dani Boream respectent, attamen quia Norwagia & Nortmanni in extremum vsq; Aquilonis protenduntur, merito specialiter Nortmannia, & habitatores Nortmanni vocantur. Quando primò orbi innotuerit nomen Danicum in expeditionibus per Europam, vide Doufam lib. 1. qui dissentit à Cambdeno sentiente non innotuisse orbi ante tempora Iustiniani, qui imperauit statim post annum quingentesimum. sed fallitur.

De primæuâ origine Danorum, antiquissimis eorum sedibus ante tempora Willibrordi, multa apud Saxonem Grammaticum, Krantzius in Dania, à quibus tamen longè discrepat Goropius supra. Curiosos eorum eò amando.